

Publicerad 2006-03-26 19:41 av Mija

Efter många tappra försök för att få mvg fick jag bara g. Så går det om man inte engagerar sig i skolan. DÖ LÄRARJÄVEL! DÖÖ!!

Go ask Alice

Urban klev upp ur sängen. Han hade legat vaken i några timmar och hoppats att taket skulle rasa ner på honom. Han var den ogifta läskiga gubben i byn och ibland stod det småbarn utanför hans dörr och tävlade om vem som kunde gå närmast huset. Urban tyckte inte at det var ett problem, men om man vaknar av att höra barn skrika så vet man att man kan höra, och kan man höra så lever man. Han gick mot långsamt mot TV:n och slog igång den, Han satte sig i soffan utan att ta större notis om vilken kanal som visades på TV:n. Han brukade mest sitta och tänka på annat. Ibland slog han på nyheterna i hopp om att de skulle visa en bild på honom och säga "Gammal man hittades död i sin säng. Mannen hette Urban och hade inga släktingar och inga vänner". Men om de som berättade nyheterna kände till hans son kanske det skulle vara lika bra om de bara sa att han var död och inte hade några vänner. Han log när han tänkte på det. Om han hade haft Alice telefonnummer hade han ringt upp henne och sagt att han var gift och hade barn och barnbarn och var lycklig. Men då skulle hon berätta att hon var gift och hade barn och barnbarn och ett hus och hur mycket pengar som helst. Alla hade det bättre än Urban. Till och med när han ljuger om att han har det bättre än vad han har det. Urban slog på nyheterna. "Två 25-åriga kvinnor hittades idag mördade i deras lägenhet. De har varit döda tre dagar. Vi misstänker att den ena kvinnans mamma, Alice Broberg, är mördaren. Alice har varit försvunnen sedan mordet.". Det ringde på dörren och Urban reste sig ur soffan för att öppna. Hoppas att min mamma står där ute och vill mörda mig, tänkte Urban. När Urban öppnade dörren och såg att det inte var hans mamma stod därute blev han inte besviken. Tvärtom. Där ute stod Alice med en blodig tröja och flåsade.

- Jag cyklade, sa Alice.

- Jaha... JAG ÄR GIFT OCH HAR BARN, MEN DU HAR INGEN BIL! Skrek Urban.

- Du är dig lik ditt lik. Får jag komma in? Sa Alice.

- Gud vad bra du är på att rimma! Ja. Det är ett stort och fint hus, så du ryms nog.

Alice gick in i huset och tittade runt.

- Jag är inte imponerad ska du veta! Stökigt är det också. Sa Alice.

- Du är också dig lik... ditt lik. Har du lyckats lura någon annan gubbe att gifta sig och skaffa barn med dig än?

- Ja, man har ju två nya barn. Håkan har två halvsyskon. Ruben har två barn och ett halv barn. Jag har tre barn med två olika gubbar.

- Hur gammal är Håkan nu?

- 31 och ett halvt.

- Var det så länge sedan...?

- Ja, det var så länge sedan jag födde Håkan och du lämnade mig.

- Nej, jag tänkte fråga om det var så länge sedan du klippte ditt hår.

- Åh... Ja, det var det.

- På tal om Håkan... Hur är det med honom?

- Om du inte hade lämnat mig hade du inte behövt fråga!

- Om du inte hade tvingat mig att gifta mig med dig hade jag kanske inte lämnat dig!

- DET VAR JU DU SOM FRIADE!

- Ja, just det. Så var det. Men du tvingade mig att göra allt inför bröllopet.

- Kan du bevisa det!?

- Ja, jag har en lapp här.

Urban tog upp en lapp med datum, telefonnummer, och namn på. Man kunde se att det var Alice som hade skrivit det även om man blundade. Längst ner på lappen stod det:

NU SKA DU GÖRA ALLT INFÖR BRÖLLOPET DIN DJÄVLA GUBBDJÄVEL!

Alice tog lappen och slet sönder den och gick in i vardagsrummet. Urban följde efter henne. De satt och tittade på tv i ungefär en vecka utan att säga något till varann.

- Förlåt.

- Det var ju mitt fel! Jag skulle inte ha tvingat dig att göra allt!

- Ja, det var ditt fel!

Alice och Urban slutade prata med varann igen.

- Jag är inte död än! skrek Urban. Din man var på besök hos mig för några år sedan. Han mordhotade mig. Han verkade trevlig. Synd för honom att han gifte sig med dig. Du är så svår att leva med.

- Du är dig lik ditt lik!

- Du har redan sagt det en gång idag.

- Jag vet.

- Jag också.

Urban låg och sov. Alice hade cyklat hem för länge sedan och livet var som vanligt igen. Två tjuvar smet in i hans hus. Den ena tjuven kollade in i sovrummet.

- Gubben ligger kvar i sängen med ketchup på tröjan! Skrek tjuven.

Urban vaknade.

- NEEJ! Skrek han.

Alice gick in i hans rum för att kolla vad som hade hänt.

- Inget. Som vanligt. Jag blev inte mördad i min säng. Sa Urban.

- Varför skrek du nej då? Det är väl bra att du inte har blivit mördad?

- Nej.

- Jo

- Nej

- Jo

- Nej

- Jo

- Har vi några barnbarn än? Frågade Urban.

- Håkan hade en tjej, men han lämnade henne vid altaret. De hann inte få barn. Hon är den ända flickvän

som Håkan har haft.

- HA! Man tror att pojken ska bli så olik mig, men helt plötsligt får man veta att Håkan valt exakt samma framtid som mig!
- Han fick veta att hon var en mördare.
- Och?
- Skulle du ha ett förhållande med en mördare?
- Ja.
- Så jag har fortfarande en chans?
- Ja... eller nej! NEJ! Nej, det har du... INTE!
- Ja eller nej?
- Jej! Ja! Nej! Okej! Eller nej! Nja...
- Livet känns som en ända stor onaturlig dialog!
- Jag vet. Det känns som om flickan som gjorde den här novellen bara ville reta sin lärare genom att göra flera stora och onaturliga dialoger, bara för att läraren sa att hon inte skulle göra så långa onaturliga dialoger.
- Hur vet du att det är en tjej, Urban?
- Det vet jag inte. Jag tror inte att det finns någon högre makt överhuvudtaget.
- Inte jag heller. Jag är ju en ylletröja!
- Jaha... jag trodde att du var Alice. Jag är en riktigt bra låt.
- Du... Urban... Lever du?
- Nej. Om det finns en tjej som skriver noveller, och det är hon som styr oss så har hon nog redan skrivit klart. Hon har haft sitt lilla roliga. Hon har nog börjat på en ny novell nu. En lite mer seriös novell. En sån där som hon skulle få lite bättre betyg för om hon lämnat in istället för den här dåliga novellen.
- Hoppas att hon inte får IG nu!
- Det får hon nog. Du heter Alice.
- Ja, du har nog rätt. Jag kan känna att en missnöjd lärare håller i papperet.
- Jag kan känna att hon skriver IG på papperet nu!
- NEJ! Hon får inte! Vårt liv är ett misslyckat skolarbete! Har du tänkt på att hon sätter betyg på våra liv, Urban?
- Det var en hemsk tanke. Jag vill inte tänka på det längre! Jag skapar en ny religion.
- Men det blir en lång novell i alla fall. Jag tror att den är ca 5 sidor. Då har vi i alla fall ett långt liv.
- Men ganska händelsebefriat.
- Så där får du inte tänka, Urban.
- Det är ju eleven som bestämmer var jag får tänka. Jag får inte bestämma något själv.
- Men om man jämför vad du måste göra med vad jag måste göra, så har du ganska lite att göra, Urban. Jag måste säga Urban i nästan hälften av alla meningar som hon skriver, så att läraren inte tappar bort sig.
- Tänk om läraren inte läser hela novellen! Då kanske hon får bra betyg i alla fall. Om hon bara läser lite i början, lite i mitten och slutet!
- Men tror, Urban, du att hon gör så?
- Nej, men man kan ju alltid hoppas.
- LÄRARE! OM DU LÄSER DET HÄR MÅSTE DU GE TJEJEN SOM SKREV DEN HÄR NOVELLEN MVG!

- Tror du hon hör dig?
- Nej, men hon läser nog det här i alla fall. Och om hon inte gör det så har hon inte läst den sämsta delen av novellen, så då blir det kanske ett G- i alla fall.
- Strykjärn!
- Vaddå, Urban, strykjärn?
- Jag ville bara påminna dig om att det finns strykjärn.
- Jaha... Smurfar!
- Smurfar finns ju inte!
- Men dom, Urban, är mysiga, och om jag påminner dig om att dom finns så måste dom ju finnas. Alltså finns smurfar.
- Ja, det har du rätt i. Smurfar finns.
- Ska vi, Urban, slå dom?
- Ja, det gör vi, men först vill jag tipsa dig om en bok som heter Harry Potter som är gjord av en författarinnare som har ett efternamn.
- Hur ska vi få läraren, Urban, att ge novellen ett MVG?
- Vi kan göra om den till fantasy!
- Vad ska, Urban, det vara bra för?
- Fantasy är populärt! Du vet, sagan om ringen och Harry Potter.
- Ja, men hur ska, Urban, vi göra det?
- Det var en gång en kung som var gift med en drottning...
- Och drottningen var en riktig, Urban, drake!
- NEJ! Draken var ingen drottning och drottningen var ingen drake.
- Jag tror inte att, Urban, det här hjälper.
- Ja, du har rätt. Lärare tycker inte om fantasy. Vi kan göra en nyare version av Romeo och Julia. Sånt gillar lärare!
- Ja, Urban! Det var en jättebra idé! Pax å va Romeo!
- Men Romeo är ju kille!
- Ska vi spela upp Romeo och Julia eller inte?
- Jag vill vara kille.
- Vi, Urban, kan spela Romeo och Julian!
- Okej då!
- Romeo, det är jag som spelar Romeo! Varför spelar jag Romeo? Jag ljuger om min ålder, jag ljuger om mitt namn.
- Haha! Går verkligen Romeo och Julia sådär?
- Nej... just det! Jag höll på att glömma! Urban!
- Vad glömde du?
- Att, Urban, säga Urban.
- Jaha... Vi kan försöka skriva MVG stort längst ner på papperet. Då kanske läraren tror att hon har gett novellen MVG.

MVG+++++++

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mija med Poeter.se id #5407 innehar upphovsrätten